

Írta:

2013. október 21. hétfő, 08:34

Fejtetőre állt a világ (képünkön a pécsi toronyház alja látható, szándékosan elforgatva a fotót, 18 fokkal). A hivatal döntése alapján ugyanis mégis a döntés, pontosabban a bontás mellett foglaltak állást az arra jogosultak. Ezek szerint az elátkozott épület menthetetlen. Bár ebben csak akkor lehetünk biztosak, ha tényleg eltűnik az utolsó betondarab is, a Szigeti útról. Ami nem egyszerű, de inkább veszélyes feladat lesz, a munkát elvégzőknek. Persze, azért ez sem tűnik annyira gyors folyamatnak.

Ilyen méretű, ekkora toronyházat, ami IMS-rendszerrel épült, még nem bontottak el Magyarországon. Főleg azért, mert az ilyen rendszerű középületeket inkább próbálták megerősíteni, felújítani. Ez utóbbi – elvileg – Pécsen is megtörtént, napjainkban viszont ismét rásütötték a bélyeget, miszerint életveszélyes a ház.

Most, a jelentések szerint a pillanatnyi tulajdonos hajlandó együttműködni a városi, esetleg a megyei szintű hatóságokkal. De az még nem derült ki pontosan, sőt pontatlanul sem, miből fedezik a becslések szerinti, mintegy 1 milliárd forintos költséget, amibe az eltakarítás kerül.

Annyi biztos, a környéken lakókat, az elsősorban érintett polgárokat már értesítették a munkálatok megkezdéséről, illetve annak tervéről. Mert annyi bizonyos, a tevékenység egyrészt balesetveszélyeket is rejt magában, másrészt porral, zajjal, forgalomnövekedéssel jár majd. Nem is beszélve a veszélyes anyagokról, amik a falak között vannak, egyelőre „bezárva”.

Írta:

2013. október 21. hétfő, 08:34

Az IMS nyomában (részben a Wikipédia nyomán)

A szerkezetépítési rendszer Jugoszláviából való, **Branko Žeželj** nevéhez fűződött. A módszer elnevezését a fejlesztő mérnök munkahelye elnevezésének betűiből képezték. (Institut za ispitivanje materijala – Anyagvizsgáló Intézet.) Az előre gyártott vasbeton pilléreket a helyszínen felállították, majd megtámasztották. Az építési helyszínen szintenként egy, kettő vagy négy elemből álló, előre gyártott üreges vasbeton födémemeleket emeltek be és állványzattal alátámasztották. A rendszer tartószerkezeti szempontból egyik legfontosabb eleme a feszítőpászma. Ezek számára feszítőcsatornákat képezték ki az elemekben. A panelok és az oszlopok közötti részt és az egyéb panelcsatlakozási hézagokat gyorsan kötő, nagy szilárdságú, úgynevezett PU pasztával öntötték ki miután a pászmákat (feszítőkábeleket) elhelyezték. Végül külön erre a célra kialakított berendezéssel megfeszítették azokat. Csakhogy, nálunk a drágának minősített szerelési anyagot hazaira cserélték le. Ami idővel elrozsdásodott, de erre akkor senki sem gondolt.

A technológiával készült épületek közül számos esetben szükségessé vált a felújítás. Ennek egyik módja az utólagos feszítés, amikor a megrongálódott, korrodálódott feszítőpászmaikat újakra cserélik. Hasonló módszerrel történt a pécsi toronyház felújítása is, ebben az esetben az utólagos feszítés módszerét kombinálták az utólagos alátámasztással is, amikor a pillér-födém csatlakozás alsó födémoldali síkján a pillérhez rögzített korona feltéteket alkalmaztak. Esztétikai okokból ez olyan esetekben alkalmazható, amikor a koronát utólag eltakarják, például álmennyezettel.